Dinsdag, 29 April 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3240

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Administratie: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

Alarmvlag op Gibraltar.

Tsouderos: „Twee eilanden vechten..."

Isaias Medina tot President van Venezuela gekozen.

Art. 32 der Curaçaose Staatsregeling.

VEROVERING VAN DESSIE.

Van ingelichte Engelse zijde deelt men mede, dat de verovering van Dessie volgde na enkele uren van hard vechten rond de Kambolchia-pas, zestien mijl ten Zuiden van de stad. De pas was goed gefortificeerd en werd verdedigd tot de fascisten tenslotte zwichtten en snel terugtrokken. Van deze zijde deelde men mede, dat de Engelsen, die de Summit-pas bezetten, Italiaanse versterkingen zagen aankomen over de weg. De Italiaanse mars werd gauw veranderd in een haastige terugtocht. (Cairo, (AP), 28.4).

MENINGEN IN ENGELAND.

De vermeerderde aanvallen bij dag van de luchtmacht op Duitsland en de bezette gebieden, alsmede aanduidingen, dat de imperiale strijdkrachten de verovering van Italiaans Oost-Afrika voltooiden, brachten veel troost aan Engeland voor de ontmoediging betreffende de strijd in Griekenland. Het nieuws van de daglichtaanval op het gebied bij Keulen en de val van Dessie kreeg de beste plaats in de pers met de bekendmaking dat de Australische troepen uit Griekenland worden geëvacueerd.

De bekendmaking van de evacuatie bracht geen opgewondenheid, aangezien Engeland reeds aan het eind van de campagne hierop was voorbereid.

Van ingelichte zijde beschouwde men de daglichtaanvallen als een bewijs, dat de Royal Airforce voortdurend sterker wordt. Over het algemeen wordt geloofd, dat de aanvallen op Duitsland en de bezette gebieden met grotere strijdkrachten worden uitgevoerd dan in de laatste herfst. Waarschijnlijk worden de aanvallen voornamelijk uitgevoerd door middelzware bommenwerpers, die, tegenover het nadeel van minder bommen te kunnen vervoeren, dit compenseren door snelheid en manoeuvreerbaarheid, hetgeen de Engelsen ertoe in staat stelt om de objecten bij verrassing te treffen met minder kans op verliezen.

De val van Dessie bracht de speculatie, dat de Hertog van Aosta en zijn staf waarschijnlijk in Engelse handen zijn gevallen. Men had eerst gemeend, dat zij door de lucht waren ontsnapt. Van gezaghebbende zijde werd verklaard, dat men niets wist van enig vliegterrein op de weg van de terugtrekkende Italianen, van waaruit men zou kunnen opstijgen.

Een tweede interessante vraag zou zijn, indien sommige Italianen naar Frans Somaliland zouden ontsnappen, of de Fransen het ontwapenen en interneren van deze soldaten zouden ten uitvoer brengen, aangezien het feit, dat Italië, althans in naam, overwinnaar is over Frankrijk. Wat ook het lot van de Italianen moge zijn, men is van Engelse zijde hoopvol, dat het einde van de Abessinische campagne nabij is, waardoor belangrijke strijdkrachten vrij zullen komen, waaronder de gehele Zuid-Afrikaanse grond- en luchtafdelingen om een verdere opmars van de strijdkrachten uit Libyë te voorkomen. (Londen, (AP), 28.4).

ENGELSE COMMENTAREN OP GEBEURTENISSEN.

De Engelse bladen schreven over het tragisch einde van de strijd in Griekenland en lieten Churchills nadruk op hulp uit de Verenigde Staten in de „Battle of Atlantic" goed uitkomen. De bladen waarschuwden echter om zich niet te veel te wenden tot Amerika om troost na deze belangrijke tegenslag. De autoriteiten weigerden de bekendmaking, volgens welke Australische troepen Griekenland reeds begonnen te verlaten, verder te bespreken. Het falen in Griekenland veroorzaakte minder somberheid dan de val van Frankrijk en de aandacht van het publiek was voornamelijk gevestigd op de taak om te zorgen, dat de voorraden over de Atlantische Oceaan blijven binnenstromen.

De „Daily Herald" herinnerde aan de stemming in de weken na Duinkerken, een stemming waarin door organisatie, opoffering en energie historische mirakelen werden verricht. Het blad waarschuwde tegen schrijvers en sprekers, die nog steeds blijven bij hun mooie voorspiegelingen in de richting van de Verenigde Staten.

De „Daily Mail" zeide: Gedurende deze oorlog hebben wij, zodra wij ernstige tegenslagen hadden, de neiging gehad ons te wenden tot de Verenigde Staten om troost. Het is een neiging, die onze eigen inspanningen kan doen afnemen. De Verenigde Staten geven ons onschatbare hulp. Die hulp zal voorlopig echter nog niet beslissend zijn. (Londen, (AP) 28.4).

TELEGRAM UIT AUSTRALIE.

De Australische minister van Arbeid Harold Holt, telegrafeerde aan den Australischen Premier Menzies in Londen dat propaganda-berichten over onenigheid in Australië volkomen vals zijn. (Sydney, (AP), 28.4).

DE STRIJD IN AFRIKA.

Het Britse communiqué van Caïro luidt: „In Libyë is er bij Tobruk geen verandering. Bij Sollum maakten de vijandelijke detachementen, die de grens op vorige avonden 5 tot 6 mijl waren binnengedrongen weinig of geen voortgang. Lichte eenheden van een welbekende Britse gepantserde divisie waren wederom in contact met den vijand. In Abessinië werd Zaterdag het belangrijk centrum Dessie door onze colonnes veroverd, die uit het Zuiden kwamen. Bizonderheden over het aantal manschappen en materiaal, welke werden veroverd zijn nog niet bekend. In alle andere gebieden hebben de operaties naar bevrediging voortgang (Caïro, (AP) 28.4).

VERKLARING VAN GRIEKSEN PREMIER.

De Griekse Premier Emmanuel Tsouderos verklaarde, dat Griekenlands strijd onwankelbaar moet worden voortgezet van de Griekse eilanden af.

Deze twee eilanden zijn de laatste, doch waardige bolwerken van de vrije volken van Europa: Het grote eiland Engeland en dit grote eiland Kreta van de Hellenen, welke thans met standvastigheid, moed en vastbeslotenheid strijden in het voornaamste gevecht voor de vrijheid. Het is bekend aan de mensheid, dat in het verleden gelijksoortige barbaarse invasies als thans hebben plaats gehad, doch dat de beschaving der vrije mensen altijd heeft gezegevierd. Een roerend schouwspel van tegenstand aan de aanvallers werd geboden door zulke kleine eilanden als Lemnos en Samothrace en over het algemeen werd een schitterend voorbeeld gesteld door het Griekse volk, welks strijdkrachten er in zes maanden in geslaagd zijn de troepen van een imperium te verslaan. Dezelfde strijdkrachten vochten 20 dagen tegen den Duitsen agressor en zijn verpletterende-machines en leden een nederlaag slechts na epische slagen, welke de bewondering van vriend en vijand opwekte. Wat moet thans door ons worden gedaan? De strijd moet worden voortgezet op onze kleine eilanden zonder wankelen.

De Koning en zijn Regering zijn hier tussen U voor de opperste taak van de verdediging van Kreta en de eer van Griekenland. Opofferingen tellen niet. Wij komen naar dit land van vrijheid en moed, teneinde ons niet aan slavernij te onderwerpen en om de strijd voort te zetten. Ik ben er zeker van, dat wij spoedig in Athene terug zullen zijn en Griekenland zal niet alleen vrij, maar ook groter zijn" (Kreta, (AP) 28.4).

[Gelijk bekend, heeft Tsouderos zelf het Ministerie van Oorlog onder zich genomen, nadat Alexander Papagos op verzoek ontslagen was.]

MACEK MAAKT HET GOED.

Van gezaghebbende Duitse zijde deelde men mede, dat de Leider van de Kroatische Boerenpartij de vroegere Joegoslavische Vice-Premier Vladimir Macek, zich in goede gezondheid op een boerderij nabij Zagreb bevindt (Berlijn, (AP) 28.4).

COMMUNIQUE VAN CAIRO.

Het Britse communiqué gaf geen verslag van de Britse legers in Griekenland doch deelde mede, dat detachementen die vijf tot zes mijl over de Egyptische grens trokken nabij Sollum gisteren weinig of geen voortgang hebben gemaakt. Het communiqué van de Royal Airforce deelde mede, dat Duitse troepen vliegtuigen in Libyë met machinegeweervuur werden bestookt, terwijl zij te Benina troepen aan boord namen.

Een vliegtuig werd vernield, terwijl andere erg beschadigd werden (Caïro, (AP) 28.4).

DUITS COMMENTAAR OP CHURCHILLS SPEECH.

In gezaghebbende Duitse kringen beschreef men Churchills rede als „meest negatief défaitistisch zwak" sedert het begin van de oorlog.

Hieraan voegde men toe, dat Churchill de zekerheid omtrent de uitslag van de oorlog heeft verloren en de toekomst in de schoot legt van een ontastbare mogendheid. Churchills huidige politiek wordt gekarakteriseerd door zijn streven om tijd te winnen en de les die hij geleerd heeft uit de Balkancampagne. Verder zeide men nog: „Ieder, die de hand uitsteekt om Engeland te helpen tegenstand te bieden, zal door die handdruk mede worden vernietigd (Berlijn, (AP) 28.4).

DUITSLAND ONTKENT.

De Duitse radio zeide, dat Athene niet was gebombardeerd, noch door Duitse vliegtuigen met machinegeweren was beschoten (New York, (AP) 28.4).

AANVAL OP EMDEN.

Het Britse Ministerie van Informatie deelde mede, dat een Engelands nieuwe zware „Stirling" bommenwerpers een gewaagde doch succesvolle aanval op Emden heeft gedaan. Het vliegtuig liet van geringe hoogte een zware lading bommen vallen en opende het vuur met de machinegeweren van een hoogte van 1500 voet. (Londen (AP) 28.4).

DUITSE SCHEEPVAART AANGEVALLEN.

Het Britse Luchtvaart Ministerie maakte bekend, dat Britse bommenwerpers een Duitse torpedojager nabij de Nederlandse kust hebben aangevallen en het schip hebben achtergelaten, terwijl het een grote kolom rook omhoog zond. Vier Raf vliegtuigen gingen bij deze aanval verloren. Er werden ook aanvallen gedaan op de scheepvaart nabij de Nederlandse en Franse kust, waarbij twee schepen van 2000 en 1500 ton werden geraakt en waarschijnlijk tot zinken gebracht (Londen, (AP) 28.4).

DE RAID OP PORTSMOUTH

De huizen in de woonwijken van de arbeidersklasse werden ernstig beschadigd bij de luchtaanval van de afgelopen nacht en de reddingslieden vreesden, dat velen onder het puin bedolven zijn. De aanval kwam eveneens zwaar neer op de zakenwijk. Een groot hotel vol gasten werd vernield en een van de grootste winkels van de stad grotendeels verbrand. Een hospitaal werd vernield kort nadat de patiënten er uit waren verwijderd. Twee andere nospitalen werden beschadigd. (Portsmouth, (AP), 28.4).

DUITSE TOERISTEN IN SYRIE.

Britse militaire kringen richtten ongerust de aandacht op onbevestigde berichten, dat een grote Duitse filtrering van „toeristen" in het Franse mandaatsgebied Syrië plaats heeft. (Londen, (AP), 28.4).

DE HONGAARSE VERLIEZEN

De Hongaarse Regering maakte bekend, dat gedurende de bezetting van vroeger Joegoslavisch gebied het Hongaarse leger van 11 April tot 20 April 5 officieren en 60 manschappen heeft verloren, welke werden gedood, 308 welke werden gevonden, terwijl 15 verdwenen zijn en 3006 gevallen van ziekte zich voordeden (Budapest, (AP) 28.4).

SPOORWEGRESTRICTIES DOOR SLOWAKIJE.

De Slowaakse Regering decreteerde verdere restricties op alle spoorlijnen door het door de Duitsers beschermde land. Het decreet vermeldde niet of deze maatregel werd veroorzaakt door Duitse troepenbewegingen (Budapest, (AP) 28.4).

Het nieuws van vandaag.

Generaal Tsouderos heeft een rede gehouden over de twee eilanden, die de strijd tegen de Nazies voeren. Een in Noord West Europa: Engeland. Het andere in Zuid Oost: Kreta. Hierover leest u op de voorpagina. Tsouderos sprak over de krijg van 6 maanden tegen de Italiaantjes, die met groot succes bekroond werd. Hij moest daarnevens spreken over de 20 daagse strijd met de Duitsers, die ze verloren.

De lijn Kreta-Tobruk houdt nog. Hierover stond een aardig artikel in „Rode Ster", een Russisch legerblad. Op pagina 3 staat een en ander hieruit. Het is van belang in dit verband even het lijstje datums te releveren, die in de oorlogvoering aan de Noordafrikaanse kust van belang waren:

11 December Sidi Barrini veroverd; 5 Januari Bardia veroverd; 22 Januari Tobruk veroverd; 30 Januari Derna veroverd; 6 Februari Benghazi veroverd. Meer dan 250.000 Italianen werden gevangen genomen, naar schatting vielen er 100.000 doden en gewonden. Wat er van de Italiaanse troepen nog over was, trok zich terug in Tripoli achter de hoede van een gloeiende vlakte Libyse woestijn.

Terwijl het Nijlleger der Engelsen naar Hellas moest trekken, trokken Duitsers uit Napels en Sicilië naar Afrika. Op 4 April viel Benghazi, op 8 April Derna (belangrijk waterstation). Tobruk, ofschoon in nauwe klem, houdt tot nu stand. Tobruk ligt ongeveer 100 mijl van de Egyptische grens verwijderd.

Inmiddels doen reeds geruchten de ronde, uit Berlijn natuurlijk, dat men er bezig is een Ministerie van Koloniën op te richten...... (blz. 3).

Kennelijk houdt de Wilhelmstrasse weinig of geen rekening met de Oosterburen, die in Augustus 1939 door een pact van vriendschap werden ingepalmd. Zeven gebeurtenissen uit Rusland hebben de laatste weken de aandacht getrokken, u vindt ze opgesomd in een artikel rechts op deze voorpagina. Het belangrijkste is wel de evacuatie van de Baltische grenzen. Uit het vervolg van dit artikel, geschreven n.a.v. een bijdrage in 'Foreign Affairs' ziet men hoe de economische positie van een land zijn militaire praestaties beïnvloedt. Hoe is het daarmede gesteld in Rusland?

Perscommentaren op Churchills radio-rede vindt u op blz. 1. Berlijn schreef: „meest negatief defaitistisch zwak".

Op Gibraltar werd de alarmvlag gehesen, zie hierover het telegram uit Algeciras op blz. 3.

De Duitsers verlaten Mexico (blz. 3).

Plymouth werd weer gebombardeerd, Dover beschoten, Brest door de Britten aangevallen (blz. 1).

Dit jaar loopt de ambtsperiode van President Eleazar Lopez Contreras van Venezuela af. Gekozen werd Generaal Isaias Medina (blz. 3).

Nu het met Rusland dreigen gaat.

EVENALS IN 1941 EVACUEERT RUSLAND MENSEN EN MATERIAAL VAN ZIJN WESTGRENZEN.

WERKLOZEN-STEUN ONBEKEND.

Finse campagne opende veler ogen.

Hitler vreest Rusland niet.

Verschillende feiten maakten de laatste paar dagen de verhouding Rusland-Duitsland zeer actueel. 1) Daar was eerst Matsuoka's bezoek. 2) Toen nog een bezoek. Zijn vertrek (waarbij Josef Stalin zelf aan het station kwam, voor de eerste maal in de historie, dat Stalin met Molotoff samen iemand gingen groeten aan het station) met een non-agressie-pact voor 5 jaar in zijn koffer. 3) Hitler naderde steeds meer de Oekraïne (graan en olie) en 4) Rusland haastte zich alvorens het zijn rijkdommen zag ontroven 1.000.000 ton olie tegen baar geld aan Hitler te verkopen. 5) Maar tegelijkertijd prees de „Trud" (een Russisch handelsblad) de Joegoslavische en Griekse weerstand. 6) Andrei Vishinski, vice-commissaris voor buitenlandse zaken, schold raak op Hongarije omdat het tegen Joegoslavië handelde. En 7) dan begon — dat werd hier op dit Eiland thans ook successievelijk bekend — Rusland zijn Westgrenzen te evacueren.

Een evacuatie niet alleen van mensen, maar ook al het technisch materiaal, voorraden, machines en wat dies meer zij. Rusland deed dit ook in 1914.

Rusland is momenteel nog buiten de oorlog. Het is niet in een positie om een oorlog direct te beginnen als gevolg van chaotische toestanden in het rijk zelf.

Militaire en economische kracht gaan samen.

De militaire kracht van een land is voor een zeer groot deel afhankelijk van zijn economische kracht. Hoe staat het nu met de economische kracht van Sovjet-Rusland?

Belangrijke desbetreffende gegevens vindt men in een uitvoerig artikel van de bekende Engelse economiste Freda Utley in „Foreign Affairs". Wij ontlenen er hier het volgende aan:

Over het succes van het eerste en het tweede vijf-jaren-plan is zoveel verteld, dat de wereld aan de ontzaglijke uitbreiding van de productie in Rusland is gaan geloven. De werkelijkheid was anders. De productie is in haast alle bedrijven, in de eerste plaats de grondstoffen-bedrijven, ver beneden de ontworpen productie gebleven. De „vrienden van Sovjet-

Rusland" hebben zich gewillig bij de neus laten nemen Toen Stalin beweerde, dat de productie in 1932 driemaal zo groot was geweest als voor de wereldoorlog, gebruikte hij als eenheid niet een van het volume of het gewicht, maar de waarde, uitgedrukt in fictieve, sterk gedeprecieerde roebels. De ijzer-, de staal- en de electrische industrie produceerden over dat jaar resp. 38%, 44% en 38% minder dan ontworpen was. De productie van steenkool bleef 14% beneden het quantum dat ontworpen was.

Maar afgezien van de onbetrouwbaarheid der Sovjet-statistieken is het een feit, dat Rusland thans veel meer produceert dan in 1913, en een aantal machines bouwt, welke voor de oorlog onbekend waren of geïmporteerd werden. Maar welke zijn de sociale gevolgen van deze „successen aan het industriële front"? Wat dat betreft, is de prijs, welke ervoor betaald wordt, zo hoog, dat alleen in een land, waar de regering van haar almacht een ongebreideld despotisch gebruik maakt, zoveel menselijke ellende mogelijk is als in Rusland wordt geleden. Doordat de productie van voedingsmiddelen, klederen en de bouw van woningen sterk bij de behoefte achterblijft, is het twijfelachtig of de winsten op nijverheidsgebied uit een oogpunt van nationale kracht niet méér dan teniet gedaan worden door de algemene verlaging van het levenspeil en de verbittering, waarvan geheel het volk doorvreten is.

Voor zover de zg. lichte industrieën betreft, zijn de plannen onmiskenbaar mislukt. De productie van katoenen goederen was slechts weinig groter dan die van 1913, die van papier bleef 50% beneden de raming. En de qualiteit der goederen laat veel te wensen over. Tussen de productie van kapitaalgoederen en die van de verbruiksgoederen bestaat een schromelijke wanverhouding.

Onder Tsarenregiem kreeg men meer te eten.

Er bestaat dan ook geen mogelijkheid van stabilisering van prijzen en lonen in de naaste toekomst. Het reëele inkomen van den arbeider was in 1937 geringer dan in 1914, en na 1937 is de levensstandaard er nog op achteruit gegaan. **In 1914 kon een redelijk geschoolde werkman voor het bedrag van zijn maandloon 90 kilo vlees kopen, terwijl hij zich in 1937 van niet meer dan 24 kilo meester maken kon.** In de dagen van het Tsaren-regiem kon hij voor zijn dagloon desgewenst 24 kilo zwart brood — het normale en traditionele voedsel —kopen, **in 1937 nog slechts 9 kilo.**

Werklozen krijgen geen ondersteuning. Een arbeider, die zijn betrekking verliest doordat hij enkele minuten te laat binnenkomt, lijdt met zijn gezin honger, tenzij hij door vrienden geholpen wordt, of, wat na zo'n ontslag niet waarschijnlijk is, elders een plaats vindt. Het gezin van iemand, die gearresteerd is, komt zonder hulp van vrienden van honger om. En de laatste jaren zijn millioenen zonder onderzoek gearresteerd......

Spreekt men van Ruslands nationale kracht, dan moet met deze dingen terdege rekening worden gehouden. De arbeidsvoorwaarden werden voortdurend slechter; de werkdagen werden verlengd, de lonen werden sinds December 1939 met 15% verlaagd, alle prijzen stegen met 35 tot 100%.

Mèt de tractors minder productie.

Vooral de druk op den boer is verantwoordelijk voor de mislukking van de vijf-jaren-plannen, want tengevolge van de grote ontevredenheid op het platteland heerst een tekort aan voedingsmiddelen, waardoor de productiviteit van de industriële arbeid weer afneemt. De gedwongen collectivering in het landbouwbedrijf, de belegging van grote kapitaalbedragen in tractors en andere landbouwmachines en de harde wetten, bestemd om de gecollectiveerde boeren tot de uiterste krachtsinspanning te dwingen, hebben niet het effect gehad, dat de productiviteit van de Sovjet-landbouw toenam. Integendeel is Ruslands nationale economie aanmerkelijk verzwakt door die „mechanisering van de landbouw". Arbeiders, die verbruiks-goederen hadden kunnen produceren, waardoor de levensstandaard gestegen zijn zou, werden gedwongen, landbouw-machines te vervaardigen, die van slechte qualiteit waren en de opbrengst van de grond niet deden stijgen. Thans brengt een groter aantal arbeiders met tractors en andere werktuigen minder voort dan vroeger niet-gecollectiveerde boeren zonder die machinerieën.

Ten aanzien van vlees en groenten is de situatie slechter geworden sedert 1939. Het tekort is acuut geworden, hetgeen daaraan wordt toegeschreven, dat in Juli 1939 de vroeger verleende vergunning aan collectieve boeren om vee en landbouwwerktuigen in individueel eigendom te bezitten, ingetrokken werd. In 1935 was die concessie aan het individualistisch eigendomsinstinct der boeren gedaan, en ze had geleid tot snelle toeneming van het aantal koeien, schapen, varkens, kippen, en intensieve teelt van groenten. Hierdoor was de voedseltoestand in de steden aanmerkelijk verbeterd. Toen deze bezittingen bij het decreet van Juli 1939 onteigend werden, was een ernstig tekort in de winter het onvermijdelijk gevolg van die maatregel.

Het is zeer twijfelachtig, of afschaffing van het bestaande stelsel en vervanging ervan door een beter nog mogelijk is zonder sociale revolutie.

De politiek van Lenin en Trotsky bestond daarin, dat ontwikkelde personen, als accountants, ingenieurs, rechtsgeleerden, administratieve ambtenaren enz., goede dienst verrichtten en daarvoor redelijke levensvoorwaarden gewaarborgd kregen. De specialisten, die niet lid van de partij waren, genoten in vele gevallen beter inkomens dan de leden der partij zelf, die leidende posities in industrie en handel innamen. Stalin maakte hieraan een eind, en bond tegelijk de partijgenoten aan zich door hun velerlei voorrechten te verzekeren. De hoge partijfunctionarissen konden zich een weelde permiteren, die vroeger niet mogelijk was geweest. De inkomens der specialisten daarentegen werden sterk verminderd, en zij werden tot zondebok gemaakt voor alle fouten die bij de uitvoering van de vijf-jarenplannen begaan werden. Door ernstig werk te leveren en te waarschuwen tegen fantastische plannen brachten zij hun leven in gevaar. Zij konden het enkel redden door de partijfunctionarissen naar de mond te praten en de schuld voor fouten aan anderen te geven.

Er heerst in Rusland weinig sympathie voor Stalin, en daarom kan hij moeilijk deelname aan de oorlog riskeren. Iedere Rus, die zich de toestanden van een kwarteeuw geleden herinnert, weet, dat hij er thans slechter aan toe is dan vóór de revolutie. En de jonge arbeiders en boeren weten, dat zij er slechter aan toe zijn dan voor 1929 en dat hun levensomstandigheden achterstaan bij die in 1936. Maar de regering maakt hun wijs, dat de arbeiders en boeren in de kapitalistische landen nog veel meer te lijden hebben. De soldaten, die in Finland vochten en de Baltische landen hielpen bezetten, ontdekten de onwaarheid van die bewering en hun verhalen na terugkeer vergrootten de ontevredenheid.

Maar Hitler koestert niet de minste vrees voor een Rusland, waar naar hem volkomen bekend is, de bedrijfswereld en het transportwezen in een nagenoeg chaotische toestand verkeren en het algemene moreel beneden peil is. Rusland is economisch en politiek veel te zwak om Duitsland te kunnen uitdagen.

Toch is de situatie vol onzekerheden, ook doordat de Sovjet-heersers volslagen onbekend zijn met de verhoudingen in de wereld buiten Rusland. Hierdoor is, ofschoon Stalin door bewapening van arbeiders en boeren uit de eigen bevolking al niet minder gevaar loopt dan door een oorlog met Duitsland, mogelijk dat hij de strijd aanvaarden zal. Dat deze dan enkel een débacle brengen kan, staat vast.

NEDERLAND

Den Helder, een dode stad.

Uit de Nederlandse bladen blijkt, dat Den Helder wegens de voortdurende Britse bombardementen practisch geheel door zijn inwoners, die andere plaatsen van Noord-Holland overstromen, is verlaten. De burgemeester van Anna Paulowna klaagt erover, dat zijn burgerij voor zich zelve geen huizen meer kan vinden. Twee nieuw benoemde politiemannen kunnen wegens woninggebrek niet in dienst treden. Het woningtekort heeft zulke ernstige vormen aangenomen, dat kippenhokken en varkensstalen nu tot woonplaatsen voor mensen dienen.

De Staatscourant.

De Nederlandse Staatscourant van 25 April bevat de deviezenregeling voor Suriname en de zetelverplaatsingen van 2 ondernemingen naar Nederlands-Indië, 7 naar Curaçao en 4 naar Suriname.

Adviescommissie.

Bij besluit van den Minister van Financiën is een adviescommissie ingesteld tot het te gelde maken en het beheer van vorderingen en aanspraken, welke aan de Staat, ter verantwoording aan derden, toekomen en ter belegging van alle daaruit vrijkomende gelden. In deze commissie zijn benoemd: tot voorzitter Dr. J. W. Beijer, tot leden A. Th. Lamping, D. Hudig en Dr. J. G. de Beurs.

Onze solidariteit.

Prins Bernhard was gekleed in de uniform van de Raf, toen hij de eerste bijeenkomst bijwoonde „tot bevordering van de Nederlandse solidariteit" te Londen, belegd op initiatief van Minister Bolkestein. Vele honderden waren aanwezig. De Ministers, Vice-Admiraal Fürstner, Jhr. Beelaerts van Blokland. De Prins werd met het Wilhelmus verwelkomd — op zijn uniform droeg hij de zilveren vleugels van den volleerden Raf-piloot. De Heer De Booy heette de aanwezigen welkom en minister-president Gerbrandy hield een toespraak:

„Onze soldaten moeten hard toeslaan, zodra de kans daartoe wordt geboden en onze burgers moeten een ontembare geest bewaren. De strijd voor het recht heeft een geweldige kracht. Onze Koningin is van deze ontembaarheid voor de Vaderlandse zaak de verpersoonlijking. Haar strijdbaarheid zij ons allen tot voorbeeld."

De Minister-president besloot zijn geestdriftige, diep-indrukwekkende rede met een „lang leve onze Koningin, Juliana, Bernhard en de Prinsesjes". Een kreet, die geestdriftig door de honderden werd overgenomen.

POSTHUMA NIET OPTIMISTISCH.

Het was zeker geen blijmoedig woord waarmede N.S.B. er F.E. Posthuma, door den overweldiger benoemd tot Voorzitter van de Commissie tot concentratie der landbouw, de pers toesprak. Hij vroeg van de landbouwers uiterste krachtsinspanning, doch erkende, dat er gebrek is aan kunstmest, veevoeder, mechanische trekkracht. Hij betwijfelde uitdrukkelijk de mogelijkheid onder deze omstandigheden de opbrengsten te doen stijgen van de 230.000 Nederlandse boerderijen.

CURACAO

CUROM-NIEUWS.

Programma **Wo.** 8.35 Nieuwsbulletin.

12.15 **Onze Nederlandse Volksliederen.**

19.30 **Uitzending van een Nederlandse avond vanuit het Theater Roxy,** aangeboden door: **Groep Nederlandse Antillen van het Algemeen Nederlands Verbond.**

Koninklijke Vereniging „Onze Vloot", Afdeling Curaçao.

Koninklijke Vereniging „Oost en West", Afdeling Curaçao.

21.40 Uitzending der Persberichten.

21.45 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

JULIANADAG.
Voor de Curom.

De verjaardag van H.K.H. Prinses Juliana zal ook door de Curom op zeer biezondere wijze gevierd worden.

Oorspronkelijk was door het bestuur van de Curom een geheel eigen Julianaprogramma ontworpen, doch op verzoek van de verenigingen „Algemeen Nederlands Verbond", „Onze Vloot" en „Oost en West" offerde de Curom haar programma op en stelde zij tezamen met bovengenoemde verenigingen een geheel nieuw programma op, waarbij vooral de uitzending van de Nederlandse avond in theater Roxy de voornaamste plaats inneemt.

Niemand verzuime morgen op de Nationale feestdag af te stemmen op de Curom.

Tijdens het lunchuurtje „Onze Nederlandse Volksliederen."

MORGEN TWEEDE SPORTMIDDAG.

Tweede Sportmiddag ten bate van het Prins-Bernhard-Fonds, Comité Curaçao, op Woensdag, de 30ste April 1941 van 14.30 tot 18.15 uur op het sportterrein Mundo Nobo.

Met medewerking van de Curaçaose Athletiek-Bond, de K.S.L.I. en het Corps Militaire Politietroepen en de muziek van het V.K.C., ter opluistering van het geheel.

Programma:

14.30 — 14.45 Nummer Hoogspringen (beste Nederlander, beste Engelsman, beste Curaçaoënaar en de beste Surinamer);

14.45 — 15.20 1e helft van de Voetbalwedstrijd tussen een Engels en een Nederlands Voetbalteam;

Engels Voetbalteam;

Opstelling (Engels):

Rogers
Roberts Gookan
Sgt. Moger Capt. Thornycroft
Liurton
Lcpl. Higgs Walters Armstrong Croft
Eardley

O

Servet Polina Genaro Pietersz Paula
Brak Bodegraven Leyba
Liberia Kirindongo
Grovel

(Nederland).

15.20 — 15.35 Nummer Speerwerpen (als eerste nummer);

15.35 — 16.10 2e helft van de Voetbalwedstrijd;

16.10 — 16.40 **Demonstratie van de K.S.L.I.;**

16.40 — 17.00 Nummer 800 meter Hardlopen (als eerste nummer);

17.00 — 17.25 — 1e helft van de Hockey-wedstrijd om de Prins Bernhard-tropee;

Opstelling Engels);

Pte Watson
Cam. Kensward Pte Roden
Capt. Gregory Capt. Wheelock
Cpl. Ralphs
Capt. Taltt Capt. Sale Cpl. Hayes
Cpl. Adamson Lc. Tharrow

O

Kusters v. Meeteren Perret-Gentil (aanv.)
Schouwenbrug Deelen
Kwestro De Boer B. Winkel
Betz Bunte
Lambij

(Nederlands).

(De tropee werd voor de eerste maal gewonnen door het Engelse team, dat er thans over beschikt).

17.25 — 17.40 Demonstratie door leden van het Corps Militaire Politietroepen;

17.40 — 18.05 2e helft van de Hockey-wedstrijd.

18.05 — ???? Uitreiking van de Hockey-tropee.

Toegangsprijzen: ƒ 1.—; ƒ 0.50; ƒ 0.25. (Vrije toegangskaarten C.B.V.-junioren zijn niet geldig).

GESLAAGD.

Vakexamen voor benoembaarheid tot adjunct-commies, gehouden op Curaçao op 21, 22, 24 en 25 April 1941.

Geëxamineerd: 16 candidaten.

Verlengd examen: 1 candidaat.

Herexamen: 4 candidaten.

Geslaagd: 11 candidaten, t.w.

Groep Secretarie: Mej. F. Muskus en de Heren U. van Breet en W.A. Palm.

Groep Financiën: de Heren: W. G. Breusers, A. A. Capello, M. J. Huith, H. G. de Jongh, A. P. Loewenthal, S. Pietersz.

Groep Justitie: de Heren: M. B. de Haseth en G. C. Sprockel.

Politiek en Oorlog.

NIEUWE PRESIDENT VAN VENEZUELA.

Gisteren om 15.30 uur werd door het Venezolaans Congres **Generaal Isaias Medina** tot President van de Verenigde Staten van Venezuela gekozen voor de periode van 1941—1946. als opvolger van Generaal Eleazar Lopez Contreras. Medina werd met overweldigende meerderheid van stemmen gekozen. Hij kreeg 120 stemmen. Romulo Gallegos, een vooraanstaande romanschrijver kreeg 13 stemmen, Dr. Diogenes Escalante. Ambassadeur te Washington kreeg 2 stemmen, Dr. Jose Izquierdo 1 stem en Dr. L. G. Pietri 1 stem (Caracas, (AP) 28.4).

RUSSISCHE BLADEN OVER DE OORLOG.

Het Russische leger nieuwsblad „Rode Ster" gaf een overzicht van de oorlog in de Balkan en de Middellandse Zee en zeide, dat het verlies van Griekenland ten spijt de Engelsen nog steeds sterke strategische posities in het Oosten van de Middellandse Zee hebben. Het blad noemde Kreta en een Noordafrikaanse lijn welke loopt tot Tobruk, als bases voor de Britse verdediging.

Het blad was van mening, dat de tijdige liquidatie van de Italiaanse Oostafikaanse kolonies van grote betekenis is voor de Engelsen. De „Rode Ster" rapporteerde voor het eerst de Duitse bezetting van Samothrace en Lemnos, hetgeen beschreven werd als een uitgebreide actie in de Aegeïsche Zee.

Met referte naar Lemnos deelde het nieuwsblad mede, dat dit 60 kilometers van de uitgang der Dardanellen verwijderd is en van grote strategische belangrijkheid .De „Rode Ster" gaf een overzicht van de positie der Britse vloot in het Westelijk deel der Middellandse Zee en Gibraltar. Volgens het blad is het haast onmogelijk om zo een fortificatie van zee uit te nemen.

Gibraltar is van het land uit te bereiken. De Spaanse en Franse Regeringen zijn echter onder de invloed van de tegenwoordigheid der Britse vloot- en luchtmacht (Moskou, (AP) 28.4).

DUITS MINISTERIE VAN KOLONIËN.

Een gezaghebbende Duitse zegsman verklaarde, dat voorbereidingen worden getroffen voor het vormen van een Duits Ministerie van Koloniën. Hij zeide: „Het is zeker, dat zulke voorbereidingen onder weg zijn. Duitsland heeft lang en voortdurend de rechten op koloniën geëist (Berlijn, (AP) 28.4.).

LINDBERGH NEEMT ONTSLAG ALS RESERVE-OFFICIER.

In een brief, die Kolonel Charles A. Lindbergh richtte aan President Roosevelt, bood hij zijn ontslag aan als reserve-officier van het vliegercorps der Verenigde Staten. De brief refereerde naar de opmerkingen van den President bij zijn persconferentie van Vrijdag. Hieraan werd toegevoegd: „Ik had gehoopt, dat ik mijn rechten als Amerikaans burger zou mogen uitoefenen en mijn mening in vredestijd aan het volk van mijn land bekend maken, zonder het voorrecht op te geven om mijn land als officier van het vliegercorps te dienen in geval van oorlog. Doch aangezien U, in Uw hoedanigheid van President der Verenigde Staten, Commandant en Hoofd van het Leger, duidelijk stilzwijgend hebt aangenomen, dat ik niet langer van nut ben voor dit land als reserve-officier en met het oog op andere gevolgtrekkingen, welke U, mijn President, mijn hoogste officier, hebt gemaakt met betrekking tot mijn trouw aan mijn land, mijn karakter en mijn motieven, kan ik geen eervol alternatief zien om niet mijn ontslag aan het Ministerie van Oorlog aan te bieden."

Roosevelt classificeerde Lindbergh onder de zg. „appeasers", op grond dat de oorlog niet kan worden gewonnen. Lindberghs naam kwam in opspraak, toen een verslaggever vroeg waarom de vliegenier niet in actieve dienst werd geroepen (New York, (AP) 28.4).

NOG GEEN BRIEF VAN LINDBERGH ONTVANGEN.

Het Witte Huis had nog geen commentaar op de ontslagname van Lindbergh als reserve-officier. De Secretaris van den President zeide, dat de brief nog niet ontvangen is. Legerautoriteiten weigerden eveneens het te bespreken, doch zeiden, dat het de algemene politiek is van het Departement van Oorlog om geen ontslagname van reserve-officieren in crisistijd aan te nemen. (Washington, (AP) 28.4).

PLYMOUTH AANGEVALLEN.

Duizenden brandbommen en oliebommen werden op de zeehaven Plymouth geworpen in de afgelopen nacht door de nazie-vliegtuigen, welke grote branden veroorzaakten in het havengebied. Ook wordt gerapporteerd, dat de luchtmacht gedurende de nacht boven het Noorden en Oosten van Engeland actief was. Verkenningsvliegtuigen gingen ook naar Schotland, waar de fabrieken en andere objecten met effect werden gebombardeerd bij daglicht. De daglichtaanvallen omvatten ook bombardementen op Oostelijke Engelse havens- en wapenfabrieken, niettegenstaande moet worden toegegeven, dat de verdediging sterk was (Berlijn, (AP) 29.4).

BREST AANGEVALLEN.

Britse bommenwerpers vielen de dokken te Brest aan in de afgelopen nacht. De aanval van de Raf was voornamelijk gericht op de slagkruisers „Scharnhorst" en „Gneisenau", die zich nog te Brest bevinden. Dit was de twaalfde aanval op de Duitse schepen, sedert de Raf Brest in de nacht van 30 op 31 Maart heeft aangevallen (Londen, (AP) 29.4).

ALARMVLAG OP GIBRALTAR.

Het Spaanse nieuwsagentschap Cifra meldt uit Algeciras, dat de alarmvlag Zondagavond op Gibraltar gehesen is, waarschijnlijk om de aanwezigheid van vreemde duikboten in nabije wateren te melden. Twee bommenwerpers stegen op van het vliegtuigmoederschip „Argus" en twee torpedojagers en een duikboot verlieten de haven. Tevens wordt nog gemeld, dat een aantal nieuwe marinevliegtuigen en twee van de meest moderne bommenwerpers op de rots arriveerden (Cadiz, (AP) 28.4).

GEEN VERDERE VOORTGANG IN EGYPTE.

Vijandelijke strijdkrachten, meestal Italianen, waren vijf tot zes mijl voorbij Sollum in Egypte, doch maakten gisteren geen verdere voortgang, terwijl zij voortdurend door bewegelijke Britse patrouilles werden gehinderd (Londen, (AP) 28.4).

DE EVACUATIE VAN GRIEKENLAND.

De waarnemende Australische Premier A. W. Fadden deelde mede, dat de evacuatie van Griekenland plaats vindt en de imperiale strijdkrachten zich heldhaftig gedragen onder de zware vijandelijke druk.

Vele troepen hebben Griekenland thans verlaten na koppig de vijandelijke opmars te hebben beantwoord. Ongelukkigerwijze kan niet worden voorkomen, dat er verliezen aan manschappen geleden worden (Sydney, (AP) 29.4).

GRIEKSE CREDIETEN IN V.S. BEVROREN.

Roosevelt gaf een order uit, waardoor de Griekse credieten en contanten in de Verenigde Staten werden bevroren (Washington, (AP) 28.4).

LONDEN WEET ER NIETS VAN.

Het Vrije Franse Hoofdkwartier te Londen deelde mede niets te weten van gerapporteerde aanvallen door de strijdkrachten van De Gaulle op de Franse kolonie te Djibuti (Londen, (AP) 28.4).

ITALIAANS-DUITS-JAPANSE COMMISSIE.

Officieel werd te Rome bekend gemaakt, dat een gezamenlijke Italiaans-Duits-Japanse commissie is gevormd om de voorzieningen onder het driemogendheden-pact ten uitvoer te brengen en de militaire, politieke en economische problemen, die uit de alliantie ontstaan, te bestuderen (Rome, (AP) 29.4).

DUITSERS VERLATEN MEXICO.

Duitse nationalisten, die enige tijd in Mexico woonden vertrokken plotseling zonder uitleg naar de Pacifische Zeehaven Manzanillo, waarschijnlijk om zich aan boord van het Japanse schip „Heiyo Maru" te begeven, welk schip reeds een aantal Duitsers vervoert op weg naar Yokohama van Latijns-Amerikaanse landen. Gerapporteerd wordt, dat 47 Duitsers en Japanners, wier activiteiten een raadsel waren, zich reeds te Acapulyo hebben ingescheept. 60 Duitsers van Zuidamerikaanse landen bevinden zich reeds aan boord, terwijl nog 24, waaronder de Duitse Consul Walther Schmidt te Colon, zich te Panama hebben ingescheept.

Een van hen die thans ook vertrekt is Karl Riekomski, die zich zelf aanduidde als verkoper van machinerieën en wiens activiteiten hem de laatste maanden over geheel Mexico hebben gevoerd. (Mexico, (AP) 28.4).

JACHT MET DUITSERS AANGEHOUDEN.

Cubaanse marine actief.

Het Cubaanse Marine-hoofdkwartier meldde, dat de kanonneerboot „Cuba" gisterenmiddag een jacht heeft aangehouden met de Amerikaanse vlag. De bemanning van 9 man had geen identificatiebewijzen, doch men gelooft, dat het Duitsers zijn. Het jacht werd aangehouden nabij Batabano aan de Zuidkust en werd opgebracht naar Batabano, waar de bemanning werd vastgehouden op grond, dat men de bedoeling had de immigratiewet te overtreden.

Intussen worden hun activiteiten onderzocht (Havana, (AP) 28.4).

NAZIE-KNOPEN GEVONDEN IN CHILI.

De politie maakte bekend, dat men bij een inval in een juwelierszaak ongeveer 200 nazie-knopen heeft gevonden, hetgeen naar men vermoedt in verband staat met zekere nazie-activiteiten.

DEENS DECREET.

De Duitse radio deelde mede, dat een Deens decreet het afstaan van Deense schepen aan buitenlandse mogendheden verbiedt, zonder speciale machtiging van den Minister van Koophandel. (New York, (AP) 28.4).

PORTUGESE PRESIDENT IS JARIG.

De stad Lissabon ontwaakte heden vroeger dan gewoonlijk om zich gereed te maken voor „Salazars dag". Elk nieuwsblad meldde de gebeurtenis op de eerste bladzijde en sommige wijdden er hoofdartikelen aan, waarbij de regeerder, die de natie heeft herbouwd, buitengewoon werd geprezen. Het orgaan van de Nationale Unie, „Diari da Manham" zeide o.a. in een hoofdartikel: „Wij zullen doen, hetgeen Salazar wil dat wij doen. Onder zijn bestuur zal Portugal het pad volgen, dat hij voor ons heeft aangewezen (Lissabon, (AP) 28.4).

MENING VAN ROCKEFELLER.

John D. Rockefeller schreef een brief aan de „New York Times", waarin hij zeide, dat de volken van de Verenigde Staten Engeland tot het uiterste moeten helpen en ten koste van alles. Rockefeller deelde mede, dat hij de oorlog haatte, doch dat men liever moet sterven in de strijd tegen de brute, barbaarse onmenselijke macht, die wordt vertegenwoordigd in het Hitlerisme, dan te leven in een wereld, welke door die macht wordt gedomineerd (New York, (AP) 28.4).

MUSSOLINI HOUDT DE TEUGELS STRAK.

Mussolini bevool de doodstraf voor de ergere aanvallen van fraude, welke invloed hebben op de militaire operaties en gevangenisstraffen welke oplopen tot levenslang voor de arbeiders, die hun werkzaamheden in verband met de oorlogsproductie vertragen. Daardoor heeft de regering, die reeds lang geleden alle stakingen verboden had de ijzeren vuist laten vallen op een uitgebreide groep van industriëlen en employés. De zelfde wet voorzag in een lange gevangenisstraf voor soldaten, die niet verschijnen bij de troepeninschepingen en dood door fusillering in ergere gevallen (Rome, (AP) 28.4).

BRITSE SCHEEPSVERLIEZEN.

Volgens Duitse militaire berichten zijn de Britse scheepsverliezen bij de evacuatie van Griekenland reeds groter dan bij de evacuatie van Duinkerken en wordt geschat, dat een totaal van 287.000 ton scheepsruimte in de Griekse wateren tot zinken is gebracht gedurende 11 dagen.

Dit zou volgens de Duitsers 25.000 ton meer zijn dan bij de evacuatie van Duinkerken, terwijl deze phase van de actie in het Oostelijk deel van de Middellandse Zee nog niet beëindigd is.

Volgens rapporten uit Griekenland zou worden aangenomen, dat nog ongeveer 400.000 ton aan schepen werd beschadigd (Berlijn, (AP) 28.4)

ARUBA

GOUVERNEUR KOMT MAANDAG.

Op Maandag 5 Mei as. zal Z.E. de Gouverneur een bezoek van enige dagen aan Aruba brengen. De Gouverneur zal vergezeld zijn van zijn adjudant, Lt. van de Laarschot, en tot Vrijdag 9 Mei op Aruba blijven.

VANAVOND IN RIALTO.

Willem Meyer zal spreken.

Willem Meyer, secretaris van de Groep Nederlandse Antillen van het Algemeen Nederlands Verbond, zal vanavond op uitnodiging van het Afdelingsbestuur te Aruba in „Rialto" een lezing houden over het onderwerp: „Nationale eenheid vroeger en nu".

Het St. Michaëls muziekcorps zal zijn medewerking verlenen en enige nationale liederen ten gehore brengen.

De Heer Wisser, lid van het Groepsbestuur te Curaçao, zal de door hem gemaakte rolprent „Neerlands Vrijheidsdag te Curaçao" (31/8/40) vertonen.

Deze avond wordt belegd in verband met de verjaardag van H.K.H. Prinses Juliana morgen, 30 April.

De toegang is gratis.

ROOKZAAK.

De bekende rookquaestie duurt nog steeds voort; zoals bekend, werd in de eerste instantie de Lago My door den Rechter aansprakelijk verklaard voor schade, berokkend tengevolge van de rook. Dezer dagen kwam Rechter Desertine weer over om de zaak verder voort te zetten; verscheidene getuigen werden er verhoord teneinde vast te stellen de schadevergoeding en schuld in deze zaak. De zitting werd uitgesteld tot over acht weken na getuigenverhoor.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Uit Engeland wordt gemeld, dat door de aanval op Plymouth in de afgelopen nacht de schade en verliezen aan mensenlevens niet groot waren. De aanval kwam enkele uren nadat de slachtoffers van de drie vorige aanvallen waren begraven.

Hedenmorgen werd Dover voor de tweede achtereenvolgende dag beschoten door de Duitse lange-afstand-kanonnen. Terwijl de granaten de grond bij Dover lieten trillen, waren er aanwijzingen dat Rafvliegtuigen zich boven de Franse kust bevonden tussen Calais en Boulogne en dat de Britse lange-afstand-kanonnen ook in actie waren. Het duel dat plaats vond was het hevigste sedert de vorige herfst en duurde langer dan 3 uren.

De Britse regering verzocht aan de Regering van de Verenigde Staten om van de Duitse en Italiaanse Regeringen inlichtingen in te winnen omtrent de verblijfplaats van Sir Ronald Campbell, de vroegere Britse ambassadeur te Beograd en Ray Brock, oorlogscorrespondent van de New York Times, die aan boord zijn genomen van een Italiaanse torpedojager, toen zij trachtten de Dalmatische kust te verlaten op een schip, dat naar Kreta zou vertrekken. Het bericht deelde niet mede, waar de mannen zich thans bevinden.

Volgens Britse waarnemers trachten de Duitsers de Griekse eilanden te gebruiken als springplanken, teneinde dichterbij het Suezkanaal te komen, terwijl een doortocht door Turkije en Syrië het logisch gevolg daarvan zal zijn. Indien men een ketting van de kleine eilanden langs de Turkse kan vormen in aansluiting met de Dodecanesen, zal men waarschijnlijk druk op Turkije uitoefenen om Duitse troepen te laten passeren of Turkije aanvallen.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Erwtensoep met kluif.
Morgen: Varkenscarbonade, geb. aard., sperciebonen.

Agenda:

Dinsdag 29 April 19.30 uur
Competitie biljarten „C" klasse.
Donderdag 1 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten Hoofdklasse.
Vrijdag 2 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten „A" klasse.
Maandag, 5 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten „B" klasse.

WACHTDIENSTEN.

Dinsdag, 29 April 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Colignylaan 14.
Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel C.P.I.M.
Scheepvaart Afdeling: Hr. De Vries, tel. 296, Bernhardlaan 6.

PROTESTANTSE JEUGDHUIS MEISJESKOOR.

In verband met de verjaardag van H.K.H. Prinses Juliana zal de zangrepetitie op Woensdag 30 April niet doorgaan.

FEUILLETON

DE MOORDENAAR VERMOORD.

36).

— Er was een meisje, dat een paar dagen verdacht werd en zich dood tobde, weet u nog?

— Zeker. Ze was een buitenlandse. Misschien had zij verdachte relaties. Maar u moet er aan denken, dat er andere gevallen waren, dan de Armstrong-zaak. Cassetti legde zich al een hele tijd toe op ontvoeringen. Je kan je daarop niet alleen concentreren.

— O, maar we hebben reden te geloven, dat deze misdaad verband houdt met de Armstrong-zaak.

Hardman wierp hem een vragende blik toe. Poirot reageerde niet. De Amerikaan schudde zijn hoofd.

— Ik kan niemand voor mijn geest halen, die beantwoordt aan die beschrijving, in de Armstrong-zaak, zei hij langzaam. — Maar natuurlijk, ik zat er niet in en weet er niet veel van.

— Wel, ga door met uw relaas, mijnheer Hardman.

— Er is heel weinig te vertellen. Ik nam overdag mijn slaap en bleef 's nachts waken. Er gebeurde niets verdachts de eerste nacht. De vorige nacht was het zelfde, zoover ik weet. Ik had mijn deur op een kiertje en waakte. Er ging geen vreemde voorbij.

— Is u daar zeker van, mijnheer Hardman?

— Ja. Er kwam niemand op de trein van buiten en niemand kwam de trein door uit de achterste wagens. Daar wil ik een eed op doen.

— Kon u den conducteur zien van uw positie uit?

— Zeker. Hij zat op dat bankje, bijna over mijn deur.

— Ging hij nog van zijn plaats nadat de trein stopte in Vinkovci?

— Was dat het laatste station? Ja, er werd een paar keer gebeld voor hem, — ik geloof net nadat de trein voor goed stil hield. Toen, daarna, passeerde hij me en ging naar de wagen achter de onze — hij bleef daar zowat een kwartier. Een bel was aan het luiden als gek en hij kwam op een draf terug. Ik ging in de corridor om te zien wat er aan de hand was — ik was een tikje zenuwachtig, snapt u — maar het was de Amerikaanse dame maar. Ze maakte wat last over het een of ander. Ik grinnikte. Toen ging hij door naar een andere coupé en kwam terug en haalde een fles mineraalwater voor iemand. Daarna bleef hij op zijn gemak zitten totdat hij naar het einde van de wagen ging om iemands bed op te maken. Ik geloof niet, dat hij zich daarna bewogen heeft tot zowat vijf uur vanochtend.

— Dommelde hij niet in?

— Dat weet ik niet. Het kan wel.

Poirot knikte. Automatisch ordenden zijn handen de papieren op de tafel. Hij nam het officiële kaartje weer op.

— Wilt u dit paraferen, zei hij.

De ander deed het.

— En is er zeker niemand, die het verhaal omtrent uw identiteit kan bevestigen, mijnheer Hardman?

— Hier in de trein? Neen, niet precies. Tenzij het de jonge Macqueen zou zijn. Ik ken hem goed genoeg — ik heb hem op zijn vaders bureau ontmoet in New York — maar dat wil niet zeggen, dat hij zich mij zal herinneren uit een troep andere employé's. Neen, mijnheer Poirot, u zult moeten wachten, en naar New York seinen zodra we verder kunnen. Maar het is in orde. Ik maak u niets wijs. Nu, tot ziens, heren. Aangenaam kennis te hebben gemaakt, mijnheer Poirot.

Poirot bood zijn sigarettenkoker aan.

— Of misschien verkiest u een pijp?

— Ik niet.

Hij bediende zich en stapte toen fris weg.

De drie mannen keken elkander aan.

— Denkt u, dat hij echt is? vroeg dr. Constantine.

— Ja ja. Ik ken het type. Trouwens, het is een verhaal dat heel gemakkelijk gelogenstraft kan worden

— Hij heeft ons een heel interessante getuigenis gegeven, zei monsieur Bouc

— Ja zeker.

— Een kleine man, donker, met een hoge stem, zei monsieur Bouc peinzend.

— Een beschrijving, die op niemand in de trein toepasselijk is, zei Poirot.

— En nu, zei Poirot met een tinteling in zijn ogen, — zullen we het hart van monsieur Bouc verheugen en den Italiaan roepen.

Antonio Foscarelli kwam de restauratie-wagen in met snelle, krachtige tred. Zijn gezicht straalde. Het was een typisch Italiaans gezicht, zonnig en donker.

Hij sprak goed en vloeiend Frans, met maar een licht accent.

— Uw naam is Antonio Foscarelli?

— Ja, monsieur.

— U is, naar ik zie, genеutraliseerd Amerikaans onderdaan?

De Amerikaan grinnikte.

— Ja, monsieur. Het is beter voor mijn zaken.

— U is agent in auto's?

— Ja, ziet u...

Een woordenrijke uitleg volgde. Aan het eind er van scheen het geen de drie mannen wist van Foscarelli's zakenmethodes, zijn reizen, zijn inkomen en zijn mening over Amerika en de meeste Europese landen, niet noemenswaard meer. Dit was geen man, wien de woorden uit zijn keel getrokken moesten worden. Ze stroomden er uit.

Zijn goedhartig, kinderlijk gezicht straalde van voldoening toen hij, met een laatst welsprekend gebaar, wachtte en met een zakdoek zijn voorhoofd afveegde.

— Dus u ziet, zei hij, — ik doe grote zaken, ik ben modern. Ik heb verstand van koopmanschap.

— U is dus de laatste tien jaren in de Verenigde Staten geweest, met kleine tussenpozen.

Wordt vervolgd

Toepassing van artikel 32 der „Curaçaose Staatsregeling."

Naar aanleiding van de op 24 Maart 1941 verschenen besluiten van het Bestuur in het Publicatieblad, die krachtens art. 32 der „Curaçaose Staatsregeling" genomen waren, hebben de Staten met het Bestuur in de stukken betreffende de „Landsverordening tot het heffen van 50 opcenten op de winstbelasting enz." gediscussiëerd over de toepassing van art 32.

In de „Memorie van Antwoord" schrijft het Bestuur:

„De toepassing van artikel 32 der „Curaçaose Staatsregeling" bij de doorvoering van de regelingen opgenomen in de Publicatiebladen nos. 17, 18 en 19 van dit jaar, diende voornamelijk om de nodige voortvarendheid te betrachten en zodoende te voorkomen, dat de voorgenomen maatregelen, die verschillende instanties moeten doorlopen, ontijdig bekend zouden worden en daardoor belangrijke bedragen voor 's Lands middelen zouden verloren gaan. Uiteraard vereist de vaststelling ener landsverordening meer tijdsduur en vergroot daardoor de mogelijkheid van ontijdige bekendwording.

Teneinde de bevolking in staat te stellen zich tijdig op de onverwachts doorgevoerde en de voorgenomen maatregelen in te stellen, was het noodzakelijk haar door middel van de plaatselijke bladen voor te lichten.

Het Bestuur vertrouwt dat de inbreuk op de gewoonte dat van aan de Staten gerichte stukken geen mededeling wordt gedaan, alvorens deze gedrukt en aan de leden rondgedeeld zijn door de noodzakelijkheid der voorlichting voldoende wordt gerechtvaardigd".

In het eindverslag kwam op deze uiteenzetting van het Bestuur het volgende antwoord:

„Meerdere leden zagen in de mededeling dat de toepassing van artikel 32 der Curaçaose Staatsregeling bij de doorvoering van de regelingen opgenomen in de Publicatiebladen nos. 17. 18 en 19 van dit jaar voornamelijk te betrachten om zodoende te voorkomen. dat de voorgenomen maatregelen. die verschillende instanties moeten doorlopen ontijdig bekend zouden worden en daardoor belangrijke bedragen voor 's Lands middelen zouden verloren gaan, een krenkende uiting van wantrouwen tegenover de Staten, omdat zij bij de thans gevolgde gedragslijn de enige instantie zijn. die uitgeschakeld werden.

Wat de tijdsduur betreft, verbonden aan de vaststelling ener landsverordening, werd naar voren gebracht dat de Gouverneur krachtens art. 92 der Curaçaose Staatsregeling, de Raad van het Bestuur gehoord, te allen tijde een termijn kan bepalen, binnen welken de Staten hem hun besluit ten aanzien van het betrekkelijk ontwerp moeten mededelen bij gebreke waarvan de Gouverneur ingevolge de bepaling van art. 101, weer de Raad van Bestuur gehoord, het ontwerp op eigen gezag en verantwoordelijkheid **kan** vaststellen. De duur kan dus steeds **net** zoveel beperkt worden als het Bestuur zelf wil.

Intussen, zo werd opgemerkt, zijn de voorgenomen maatregelen niettegenstaande de betrachte voortvarendheid, toch ontijdig bekend geworden.

Op 24 Maart 1941 zijn de volgende besluiten ex art. 32 der Curaçaose Staatsregeling met m. m. gelijkluidende considerans in het Publicatieblad verschenen:

(Hier volgen dan de besluiten betreffende de diverse belastingverhogingen)

De overweging bij deze besluiten luidden o.a.:

„Overwegende, dat aanvulling van voornoemd besluit nodig is gebleken"; „dat er dringende omstandigheden in **de zin van artikel 32** der Curaçaose Staatsregeling aanwezig zijn, om op korte termijn" enz.

De afdelingen waardeerden het doel dat het Bestuur heeft willen bereiken n.l. voorkomen dat door het ontijdig bekend worden der voorgenomen maatregelen belangrijke bedragen voor de Staatskas verloren zouden gaan.

Het Bestuur meende deze verhogingen bij verrassing te moeten invoeren ten einde het beoogde doel te bereiken en heeft daarom art. 32 der Curaçaose Staatsregeling toegepast.

De afdelingen waren echter van oordeel, enerzijds dat niet alleen art. 32 de mogelijkheid van verrassing inhoudt **anderzijds**, dat (hoe loffelijk overigens het nagestreefde doel ook moge zijn) het bereiken van een belangrijk doel **alleen** niet voldoende motief vormt voor de toepassing van art. 32, en dat in de genoemde besluiten art 32 ene toepassing heeft gevonden buiten de grenzen van de inhoud en van de tekst.

Aangezien de twee laatste punten van belang zijn voor de rechtsgeldigheid, lichtten de afdelingen deze punten toe.

Zij voerden ter bevestiging van haar standpunt het historisch argument aan. dat art. 32 (oud 32 bis) der Curaçaose Staatsregeling in het Regeringsreglement is opgenomen om in onverwachts opgekomen en geen uitstel gedogende behoeften te voorzien, wanneer de tijd ontbreekt om op de gewone wijze, dat is met medewerking van de Koloniale Raad (Staten) een wettelijke regeling te maken.

Art. 32 van de Staatsregeling is het oude art. 32bis van het Regeringsreglement. In 1901 werd aan den Gouverneur alleen de bevoegdheid toegekend om wetten, Koninklijke Besluiten, Koloniale verordeningen onder nadere bekrachtiging, geheel of gedeeltelijk te schorsen. In de Staatsregeling is dit artikel uitgebreid conform de corresponderende artikelen van de Indische Staatsregeling tot de bevoegdheid tot regeling, indien er geen regeling bestaat, en tot wijziging van geldende regelingen. Zowel voor de Indische Staatsregeling geldt dezelfde historische interpretatie.

Volgens de Memorie van Toelichting op het ontwerp van art. 32bis van het Regeringsreglement van 1896, moet de Gouverneur bevoegd zijn tot buitenwerkingstelling in dringende omstandigheden van Koloniale verordeningen, „wanneer **namelijk** de tijd ontbreekt om op de gewone wijze, dat is met medewerking van de Koloniale Raad in de onverwachts opgekomen en geen uitstel gedogende behoefte te voorzien". Deze Memorie van Toelichting geeft dus een duidelijk antwoord wat onder de woorden „dringende omstandigheden" moet worden verstaan. De toelichting op het ontwerp van 1899 is gelijkluidend aan die van het ontwerp van 1896. Met deze toelichting is het artikel in 1900 wet geworden. De Rijksregering heeft dus tot tweemaal toe een duidelijke interpretatie van „dringende omstandigheden" gegeven.

De Rijksregering heeft ook nimmer een andere uitleg van het begrip „dringende omstandigheden" gegeven.

Bij de samenstelling van het tegenwoordige artikel, artikel 32 der Curaçaose Staatsregeling, heeft de Rijksregering verwezen naar de **artikelen** 92, 93 en 94 van de Indische Staatsregeling. Deze artikelen zijn in substantie ontleend aan de artikelen 21, 23 en 24 van het Regeringsreglement.

Ten aanzien van deze artikelen heeft de Rijksregering verklaard dat zij op het oog heeft algemene belangen van Nederlands Indië, waarbij **uitstel** onmogelijk of gevaarlijk is. Dezelfde verklaring als ten aanzien van art. 32 bis van het Curaçaose Regeringsreglement.

De opvatting der afdelingen wordt ook in de rechtslitteratuur over deze artikelen gehuldigd.

Het doel dat het Bestuur wilde bereiken kan ook logisch niet tegelijkertijd als de dringende omstandigheden worden beschouwd, daar immers volgens de Staatsregeling de omstandigheden vooraf aanwezig moeten zijn en wel omstandigheden, die a tempo beslist moeten worden omdat zij uit den aard zo dringend zijn, dat onmiddellijke regeling vereist is. Hoe prachtig het motief van het Bestuur ook moge zijn, het is geen omstandigheid, die vooraf bestaat. Art. 32 is er niet om ongewenste bijkomende omstandigheden van een nieuwe regeling te ondervangen, die moeten ondervangen worden door de regeling zelf.

Een duidelijk inzicht in overeenstemming met het voorgaande in de betekenis van „dringende omstandigheden" geeft ook een vergelijking van art. 32 en art. 102 2° der Curaçaose Staatsregeling. Waarom zouden zij in art 32 een andere hebben dan in art 101 2°, waarin het gaat om „dringende omstandigheden, die een onverwijlde voorziening vorderen".

Vergelijkt men het tweede gedeelte van art. 32 der Curaçaose Staatsregeling. nl. de bevoegdheid tot wijziging van wettelijke regelingen met art. 93 der Indische Staatsregeling, dan valt in het oog, dat de bevoegdheid om de tarieven van in-, uit- en doorvoer te verhogen blijkbaar niet zomaar verondersteld wordt. Immers kent de Indische Staatsregeling in art. 183 2de lid uitdrukkelijk een bepaling waarbij de bevoegdheid aan den ordonnantiegever toegekend wordt om in dringende omstandigheden daartoe over te gaan.

Waarom zou dit nu met art. 32 der Curaçaose Staasregeling wel het geval zijn?

Art. 149 van de Curaçaose Staatsregeling schrijft uitdrukkelijk voor, dat belastingen in Curaçao uit kracht en volgens voorschriften van een landsverordening (of van een keur of reglement als bedoeld in art. 3 onder 4°) geheven worden. Wanneer men nu aanneemt dat het Bestuur deze bepaling opzij kan zetten en belastingen mag heffen krachtens besluit in dringende omstandigheden en deze laatste opgevat in den zin der onderhavige besluiten, dan kan het Bestuur in deze gevallen, ook ons muntstelsel, de wijze van beheer en verantwoording van de geldmiddelen van Curaçao, de regeling van het briefgeheim, drukpersvrijheid, inrichting en samenstelling van de rechterlijke macht enz. enz., kortom nagenoeg de gehele Staatsregeling uithollen, hetgeen zeker niet de bedoeling van art. 32 kan zijn".

Tegen het besluit van de 24ste Maart 1941 (P. B. 1941 No. 17) hadden de afdelingen behalve de algemene hierboven ontwikkelde, nog de volgende biezondere bezwaren:

1°. In dit besluit wordt de bevoegdheid tot het aanvullen van een algemene verordening verondersteld. Deze bevoegdheid is in art. 32 niet aan het Bestuur toegekend. Toegekend is de bevoegdheid tot buitenwerking stellen (dit is toepasselijkheid van de geldende regel wegnemen (Prof. Kleintjes) of wijzigen (dit is een andere bepaling stellen in de plaats van de geldende tekst (Prof. Kleintjes).

Aanvullen of bijvoegen is niet toegestaan.

Dit ligt in de rede. Immers veronderstelt art. 32 onverwachts opgekomen omstandigheden die een dringende voorzorg nodig hebben, niet een geval, dat beslist wordt door een simpele bijvoeging van een of andere bepaling aan een geldende regeling: daarvoor wijkt de Staatsregeling niet van de normale weg.

2°. De begroting 1941 sloot **met een** batig slot. Een algemene dringende omstandigheid om buiten de begroting, lijnrecht in strijd met art. 12 der Curaçaose Comptabiliteitswet in te gaan, bestaat er niet.

De defensie uitgaven zijn vrijwillige uitgaven. A priori aannemen dat de Staten het bedrag voor de vrijwillige bijdragen zullen voteren, en hierin een dringende omstandigheid zien, is nog niet de aanwezigheid van een feit of geval, dat regeling behoeft.

3°. In de Memorie van Antwoord betreffende het ter tafel liggende ontwerp wordt gezegd, dat toepassing van art. 32 voornamelijk diende om de nodige voortvarendheid te betrachten en zodoende te voorkomen, dat de voorgenomen maatregelen, die verschillende instanties moeten doorlopen, ontijdig bekend zouden worden en daardoor belangrijke bedragen voor 's Lands middelen zouden verloren gaan.

Hiertegen werd opgemerkt, dat een dergelijke interpretatie van art. 332, het Bestuur een vrijbrief geeft om de daarin genoemde belastingen altijd te verhogen ex art. 32, daar immers dit **motief** altijd kan voorzitten. De toepassing van artikel 32 hangt niet af van de bedoeling die bij het gebruik maken daarvan voorzit.

Deze interpretatie leidt tot ongerijmdheden. Immers bij de toepassing verdwijnt het motief. Door het besluit bereikt het Bestuur het nagestreefde doel, terwijl na de bereiking van het doel art. 32 door het besluit toegepast blijft. Immers telkens als de belastingen betaald worden, wordt art. 32 toegepast. Daarvan alleen kan dus de interpretatie van art. 32 niet afhangen. Men vroeg zich af welke dringende omstandigheden er bestaan om nu op dit moment belasting te betalen ex. art. 32. Waar zijn de objectieve omstandigheden, waar is het geval dat regeling behoeft. Het spreekt van zelf dat het motief van het Bestuur niet de dringende omstandigheid kan zijn. Het is duidelijk dat evenmin de oorlogvoering een dringende omstandigheid kan zijn om art. 32 toe te passen omdat de Staatsregeling oorlogvoering voor rekening van het Rijk brengt. Zelfs de bereidverklaring van de Staten om zoveel als mogelijk mee te werken, kan Staatsrechtelijk geen dringende omstandigheid zijn. Waar nu de Staten bereid zijn om zoveel als maar mogelijk is voor de oorlogvoering te besteden, lag het op de weg van het Bestuur metterdaad de medewerking van de Staten te verzoeken voor de plaats gehad hebbende verhogingen, en wel langs de korste normale weg.

De abnormale weg immers kan slechts worden bewandeld indien de mogelijkheid om de normale weg te volgen niet bestaat.

Art. 2 van het besluit van P.B. 1941 No. 17 is eveneens ruim geredigeerd. **Art. 32** der Staatsregeling kent niet de bevoegdheid om de geldingsduur onbepaald te verlengen. Art. 32 kent slechts de bepaling dat de onderhavige besluiten indien zij niet worden bekrachtigd, verbindend blijven totdat zij zijn ingetrokken. Nergens wordt de bevoegdheid gegeven om de geldingsduur onafhankelijk van bekrachtiging of niet, van een besluit afhankelijk te maken.

Hoe zal bij landsverordening bepaald kunnen worden dat het besluit dat door de landsverordening bekrachtigd wordt, slechts door een ander besluit ex art. 32 kan worden ingetrokken? Waaruit blijkt de dringende omstandigheid voor dat toekomstige besluit?"

Ook tegen de andere besluiten, die volgens artikel 32 genomen zijn, hadden de Staten nog biezondere bezwaren, die uitvoerig in het eindverslag werden weergeven.

De Staten besluiten aldus:

De afdeling verklaarden het tot haar plicht te rekenen bovenstaande argumenten naar voren te brengen. Zij achtten die van die aard, dat zij het Bestuur ernstig in overweging geven de bedoelde regelingen ex art. 32 in te trekken en terzake ontwerpen landsverordening zonodig met terugwerkende kracht in te dienen.

De afdelingen vonden in het streven de bevolking in staat te stellen zich tijdig op de onverwachts doorgevoerde en de voorgenomen maatregelen in te stellen geen rechtvaardigingsgrond voor de gemaakte inbreuk op de gewoonte, dat van aan de Staten te richten stukken geen mededeling wordt gedaan, alvorens deze gedrukt en aan de leden rondgedeeld zijn. Zij hadden de overtuiging, dat de voorlichting ook op andere wijze had kunnen geschieden, b.v. door de Gouvernementspersdienst. Maar was de gewone weg bewandeld, dan was het publiek ook tijdig ingelicht: het stuk was dan gedrukt geworden, de kranten zouden ook een exemplaar gekregen hebben en er zeker de inhoud van gepubliceerd hebben. Bovendien echter droeg het publiek bij het verschijnen van het artikel in de plaatselijke bladen bereids kennis van de bij P.B.'s Nos. 17, 18, 19, 29 en 21 gepubliceerde besluiten enerzijds en zouden anderzijds de ontwerpen tot het heffen der opcenten op de winst- en de inkomstenbelastingen nog ingediend moeten worden.

De afdelingen zouden dan ook gaarne van het Bestuur de positieve toezegging ontvangen, dat de aan de Staten gerichte stukken nimmer gepubliceerd zullen worden, voor en aleer ze den Statenleden bereikt hebben.